Statystyczne metody przetwarzania danych

Klasyfikacja minimalnoodległościowa

Krzysztof Ślot

Instytut Informatyki Stosowanej Politechnika Łódzka

Wprowadzenie

- Etapy procedury rozpoznawania
 - Przetwarzanie wstępne, obejmuje ekstrakcję obiektu z tla
 - Projektowanie systemu rozpoznawania
 - Klasyfikacja, wykorzystująca wybrane cechy i zbudowane modele klas

Klasyfikacja danych

Przypisanie próbce etykiety klasy

- Próbka jest reprezentowana przez wektor cech (w odpowiedniej przestrzeni cech)
- Modele klas muszą być zbudowane w oparciu o przykłady (definicje klas są nieznane)
- Przykłady mogą nie posiadać etykiety klasy (klasyfikacja nienadzorowana)

Dane

$$\mathbf{x}_i, \qquad C = \left\{ C_{\alpha}, C_{\beta}...C_{\xi} \right\}$$
 wyznacz: $v: \mathbf{x}_i \in C_v$

$$v: \mathbf{x}_i \in C_v$$

Podstawa klasyfikacji

- Maksymalizacja podbieństwa między próbką a klasą (minimalizacja) różnicy)
- Posiadanie określonych właściwości

Strategia postępowania

Zbuduj ilościowe modele klas – oceń przynależność próbki

Klasyfikacja danych

Strategie klasyfikacji

- Ocena podobieństwa:
 - Klasyfikacja minimalnoodległościowa
 - Klasyfikacja probabilistyczna
- Posiadanie określonych właściwości
 - Klasyfikacja przy użyciu powierzchni decyzyjnych

Etapy budowy klasyfikatora

- Trening
 - Budowa modeli klas i estymacja ich parametrów (zbiór treningowy)
- Testowanie
 - Ocena skuteczności klasyfikacji przy użyciu próbek zbioru testowego

Proces klasyfikacji (rozpoznawania)

 Wyznaczanie przynależności nieznanej próbki dokonana przy użyciu zbudowanego klasyfikatora

Klasyfikacja minimalno-odległościowa

Podstawy

- Próbki są punktami w przestrzeni metrycznej
- Podobieństwo oceniane przez określanie odległości próbki i klasy
- Zwycięża klasa najbliższa

Strategie klasyfikacji minimalnoodległościowej

- Metoda najbliższego sąsiada (Nearest-Neighbor NN)
- Metoda najbliższej średniej (Nearest-Mean NM)
- Klasyfikacja k-NN
- Klasyfikacja k-NM

Problemy budowy klasyfikatora

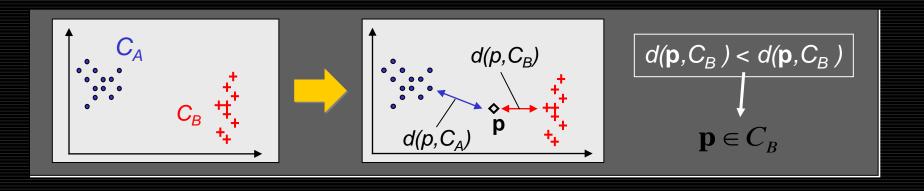
- Postać modelu klasy i trening modelu
- Definicja odległości między próbką a klasą
- Algorytm wyboru zwycięskiej klasy

Klasyfikacja NN

Definicja komponentów metody

- Model (prototyp) klasy: zapamiętane wszystkie próbki zbioru treningowego (brak procedury uczenia klasyfikatora)
- Odległość próbki od klasy: najmniejsza z odległości między próbką a elementami klasy

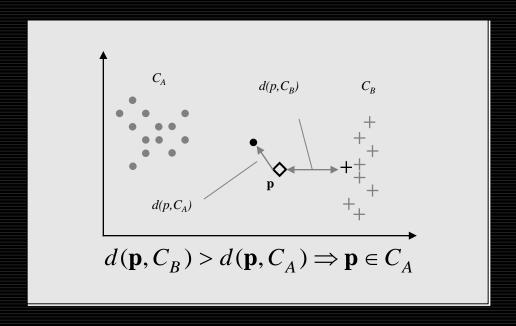
$$k = \arg\left(\min_{i} \left\{ d(\mathbf{p}, C_{i}) \right\} \right), \qquad d(\mathbf{p}, C_{i}) = \min_{j} d(\mathbf{p}, C_{i}^{j})$$

Klasyfikacja NN

Właściwości

- Prostota koncepcyjna
- Brak procedury uczenia klasyfikatora
- Kosztowny obliczeniowo proces klasyfikacji
- Wymagana duża pamięć do składowania modeli klas
- Wrażliwość na 'złe' przykłady (nieuchronnie obecne w dużych zbiorach)

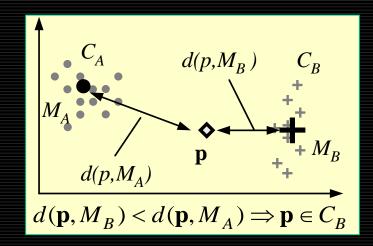
Klasyfikacja NM

Definicja komponentów metody

- Model klasy: podstawowe właściwości statystyczne zbioru próbek– średnia, macierz kowariancji (prosty trening)
- Odległość próbki od klasy: odległość próbki do wartości średniej/ odległość
 Machalobobisa (wyrażona w jednostkach odchylenia)

$$d(\mathbf{p}, C_i) = d(\mathbf{p}, M_i)$$

$$k = \arg\left(\min_{i} \left\{ d(\mathbf{p}, M_i) \right\} \right), \qquad M_i = \frac{1}{N_i} \sum_{j=1}^{N_i} C_i^j$$

Odległość uwzględniająca rozrzuty (Machalonobisa)

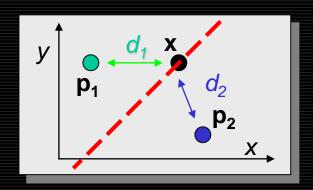
$$d(\mathbf{p}, C_i) = d(\mathbf{p}, \boldsymbol{\mu}_i, \boldsymbol{\Sigma}_i)$$

$$d(\mathbf{p}, C_i) = \sqrt{(\mathbf{p} - \boldsymbol{\mu}_i)^T \boldsymbol{\Sigma}^{-1} (\mathbf{p} - \boldsymbol{\mu}_i)}$$

Klasyfikacja NM

Właściwości

- Prosty trening
- Szybka klasyfikacja
- Mała wrażliwość na błędne przykłady (efekt uśrednienia)
- Małe zasoby wymagane do zapamiętania modeli klas
- Niejawne założenie Gaussowskiego modelu klasy: klasyfikacja liniowa

$$d(\mathbf{x}, \mathbf{p}_1) = ||\mathbf{x} - \mathbf{p}_1|| = \mathbf{x}^T \mathbf{x} - 2\mathbf{x}^T \mathbf{p}_1 + \mathbf{p}_1^T \mathbf{p}_1$$

$$d(\mathbf{x}, \mathbf{p}_2) = ||\mathbf{x} - \mathbf{p}_2|| = \mathbf{x}^T \mathbf{x} - 2\mathbf{x}^T \mathbf{p}_2 + \mathbf{p}_2^T \mathbf{p}_2|$$

$$d(\mathbf{x}, \mathbf{p}_1) = d(\mathbf{x}, \mathbf{p}_2) \Longrightarrow 2\mathbf{x}^T(\mathbf{p}_2 - \mathbf{p}_1) + \mathbf{p}_1^T \mathbf{p}_1 - \mathbf{p}_2^T \mathbf{p}_2 = 0$$

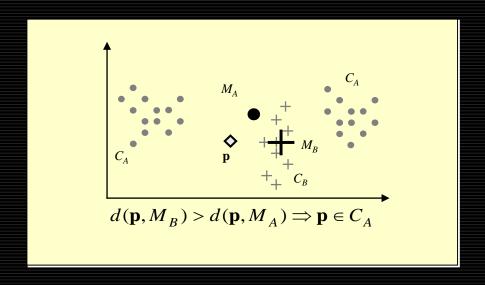
NM – klasyfikator liniowy

$$\mathbf{x}^T \Delta \mathbf{p} + C = 0$$

Klasyfikacja NM

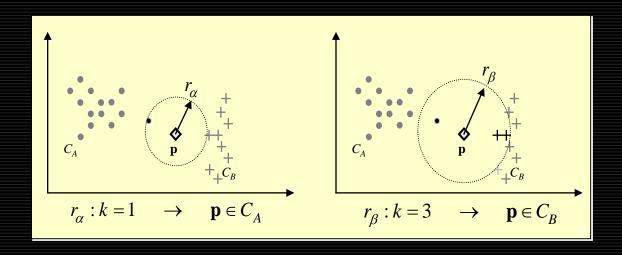
Rozkłady wielomodalne

- Rozkład jednomodalny: problemy trywialne
- Rzeczywiste problemy rozpoznawania: wielomodalna reprezentacja klasy
- NM błędna klasyfikacja

Definicja komponentów metody

- Model klasy : zapamiętane wszystkie próbki zbioru treningowego (brak procedury uczenia klasyfikatora)
- Odległość próbki od klasy: klasa najliczniej reprezentowana wśród kzwycięzców (k-najbliższych próbek)
- Parametr modelu: k wartość optymalna parametru musi być określona w fazie treningu

Właściwości

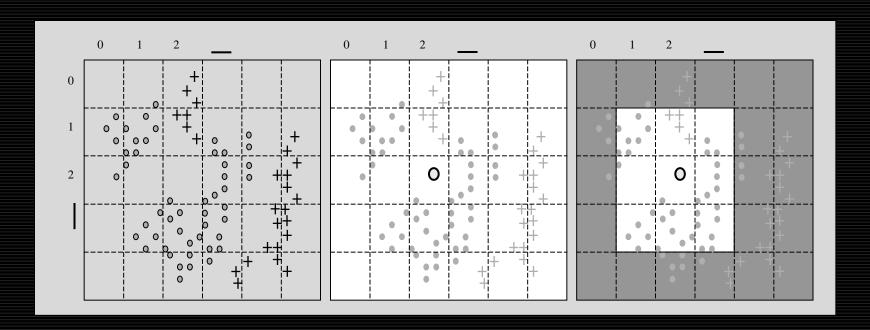
- Prosty trening (wybór k dającego najlepszą skuteczność rozpoznawania na zbiorze treningowym)
- Arbitralne kształty powierzchni separujących klasy: możliwość rozwiązania problemów separowalnych nieliniowo (trudnych)
- Mała wrażliwość na błędne przykłady (tym mniejsza im większe k)
- Złożoność obliczeniowa
- Duża zajętość pamięci przez modele klas

Przyśpieszanie metody k-NN

- Motywacja prac: duża skuteczność metody
- Sposób realizacji: indeksowanie próbek i odpowiednie zawężanie zbioru testowanych kandydatów
- Metody: grupowanie próbek, drzewa k-wymiarowe

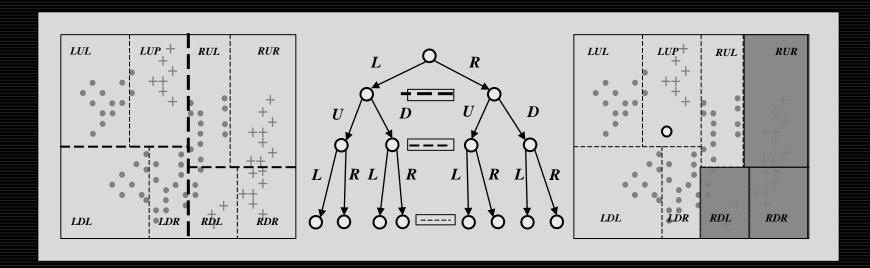
Grupowanie

- Zgrubna kwantyzacja przestrzeni cech (hipersześciany)
- Etykieta próbki: indeks hipersześcianu
- Krok 1 klasyfikacji: określ indeks hipersześcianu zawierającego sprawdzaną próbkę
- Obliczaj odległości tylko do prototypów zawartych wewnątrz znalezionego hipersześcianu i jego sąsiadów

Drzewa k-wymiarowe

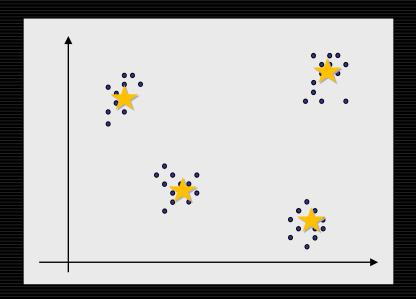
- Zgrubna kwantyzacja przestrzeni cech (adaptacyjna)
- Określanie hiperpłaszczyzn dzielących zbiory na równe części (głębokość procedury podziału: k)
- Przypisywanie prototypom etykiet obszarów
- Sprawdzanie odległości tylko dla próbek z obszarów przyległych

Właściwości

Efektywność obliczeniowa

- Definicja komponentów metody
 - Model klasy: podstawowe właściwości statystyczne modów klasy
 - Odległość próbki od klasy: odległość do najbliższego modu
 - Parametr klasyfikacji: k

Prototyp klasy: zbiór modów reprezentowanych przez parametry statystyczne

$$k = \arg\left(\min_{i} \left\{ d(\mathbf{p}, M_{i}^{j}) \right\} \right), \qquad M_{i}^{j} = \frac{1}{N_{i}} \sum_{j=1}^{N_{i}} C_{i}^{j}, j = 1...m$$

Trening klasyfikatora

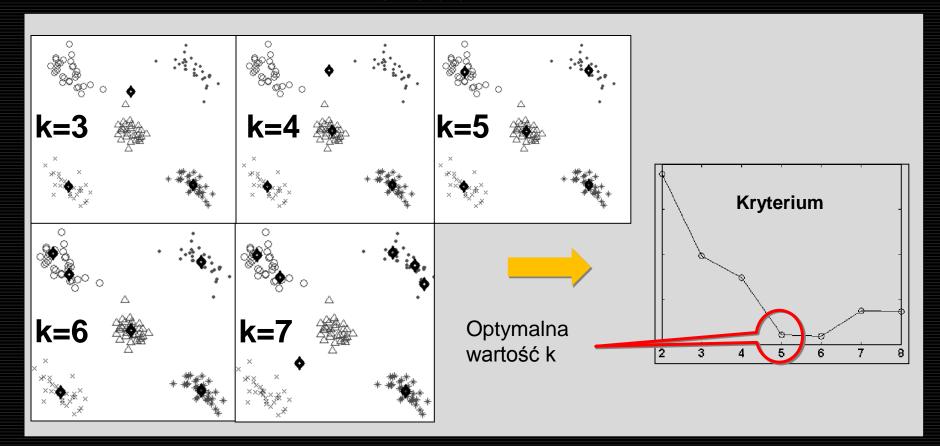
- Określenie modów dla każdej z klas
- Liczba modów zwykle nieznana z góry (musi być odkryta przez procedurę)

Algorytm k-średnich

- Iteracyjne powtarzanie dwóch faz:
 - Przypisanie próbki do modu (kandydata)
 - Reestymacja położeń modów
- Do uzyskania zbieżności
- Kryterium: średnia odległość próbek od modów
- Powtarzanie procesu dla kolejnych wartości k, wybór k optymalnego

Przykład

- Założenie: k=2, początkowe parametry modów m1=(0,1) m2 = (1,0)
- Próbki treningowe: (0,2), (1,1), (2,0),(3,5),(4,4),(5,3)

Właściwości

- Umiarkowanie złożony trening
- Arbitralne powierzchnie decyzyjne –rozwiązywanie trudnych problemów
- Mała wrażliwość na złe przykłady, szybka klasyfikacja, małe zasoby

Gaussian Mixture Models (GMM)

Cechy

- Rozwinięcie k-NM (można traktować w kategoriach probabilistycznych)
- Lepsze modelowanie modów (oprócz wartości średniej informacje o rozrzucie)
- Mody są reprezentowane funkcjami Gaussa

Trening

 Algorytm EM - Expectation Maximization (analogiczny do algorytmu kśrednich: dwie naprzemienne fazy)

Właściwości metody

Jedna z najskuteczniejszych obecnie metod